

blev hældt en hel eller halv Spand Vand i Køjen til ham. Det er selvfølgelig en uheldig og ublid Maade at vække Folk paa, men jeg skal gøre opmærksom paa, at slikt sker ogsaa andre Steder. Vi have jo læst en Historie om en Bondekone ved Saksjøbing, som vækkede sin Tjenestepige ved at hælde Vand paa hende og saa trække hende ud af Sengen i den bare Særk, og Højesteret fandt, at det var en tilladelig og rimelig Maade at vække Folk paa. Jeg kommer saa til noget, som for enkelte Medlemmer har lydt som overordentlig forfærdeligt, at der fra Dækket med en Sprøjte — nogle sige, det var en Haandsprøjte, andre, at det var en anden Sprøjte — blev sprøjtet i ca. en halv Time ned paa den nu afdøde Aspirant. Jeg skal for det første erindre om, at dette skete den 16de og 17de August, altsaa i Sommerens varmeste Tid. Kadetterne have haft den Vane — man kan ogsaa kalde det en Uvane — at den sidste Dag, de ere om Bord, more de sig med, inden de gaa fra Borde, at klæde sig af og sprøjte hinanden over med Vand. Er det saa forfærdeligt paa en Sommerdag, naar de samme Kadetter hver eneste Dag gik i det samme Vand uden Bords i en halv Times Tid. Det ærede Medlem glemte at læse op, at forskellige Kadetter og Aspiranter, der ere blevne afhørte, have erklæret, at de formodede, antog eller ikke havde faaet andet Indtryk, end at Schwannfugel lige saa godt morede sig derover som de selv. Han var selv med til at sprøjte, han laa i sit Lukaf, og da der blev bragt ham en Kop Kaffe, sagde han til de andre: Pas bare paa, at der ikke bliver sprøjtet Vand ned i min Kaffe. Den Slags Ting skulde det ærede Medlem dog ogsaa have taget med. Naar han har fremhævet Fuglsangs Vidnesbyrd, saa skulde han ogsaa have fremhævet, at ogsaa andre ere komne i Forhør, og at intet af deres Vidnesbyrd stemmer overens med Fuglsangs, som ogsaa havde sagt, at han havde vidnet efter Hørensagen. De, der have overværet, hvad der er sket, have erklæret det samme. Naar det ærede Medlem endvidere siger, at det var kun enten tjenstgørende Officerer eller Kadetter, der vilde være Officerer, der ere blevne afhørte, saa er det heller ikke rigtigt. Der var ogsaa Aspiranter, deriblandt en, der var gaaet og ikke kunde komme ind paa Skolen. Endvidere har jeg som Læge og andre Læger været i Forhør, og jeg kan forsikre det ærede Medlem, at hvis jeg havde set eller hørt eller erfaret noget om den Sag, skulde jeg

ikke i mindste Maade have generet mig for at udtale mig derom. Jeg vil selvfølgelig ikke billige Kadet Withs Færd, jeg vil ikke sige andet, end at her er der begaaet noget, som burde straffes, men jeg vil spørge ærede Medlemmer, om ikke den Slags Ting foregaar ogsaa andre Steder; jeg mindes i alt Fald fra min Skoletid, at jeg var Genstand for en ganske anden ublid Behandling, og mon der ikke alle Vegne rundt omkring foregaar den Art Ting? Mon det er noget at sætte en saadan Agitation og en saadan Scene i Gang for, som i Dag i den Anledning er sat i Gang mod Søofficersskolen? Mon man ikke her passende kunde anvende det gamle Ord: „man merkt die Absicht und wird verstimmt“. Mon man ikke har villet ramme en enkelt Person — jeg sigter ikke det ærede Medlem for Ribe, Gud bevares, det tror jeg ikke paa, men andetsteds fra — og derfor er hele denne Sag sat i Gang.

Jeg maa maaske have Lov til nu at slutte med Hensyn til Søofficersskolen. Jeg vil kun, inden jeg slutter, sige, at noget helt andet er jo, hvorledes man ser paa den økonomiske Side af Søofficersskolen. Der har det ærede Medlem udtalt, at hver Kadet kostede 39,600 Kr. Jeg tror, at ogsaa det beror paa en Misforstaaelse, man kan sagtens faa det ud, naar man regner med, hvad Skibet koster. Det koster jo en Sum af — ja jeg husker ikke hvor meget — men der er jo ogsaa 189 Mand om Bord, som blive klædte, uddannede osv. Jeg har gentagne Gange udtalt mig her i Salen for Besparelser paa Kadet-skolen, jeg tror, der kunde spares væsentlig. Jeg finder det urimeligt, at Kadetterne blive gratis uddannede, jeg finder det urimeligt, at Kadetterne have Kost, Løn og Klæder. Der kan ganske sikkert paa mange Punkter foretages en Omordning. Naar man endvidere har talt om det uheldige i, at Kadetter staa i Kommandoforhold til hinanden samtidig med, at de ere Kammerater, skal jeg sige, at det maaske er meget uheldigt, at man bør se at komme til en anden Ordning; men jeg skal gøre opmærksom paa, at det kan man heller ikke lægge Chefen for Skolen til Last. Højst kan man lægge den højtaerede Marineminister det til Last; men Chefen kan ikke forandre det. Jeg maa maaske med den højtaerede Formands Tilladelse oplæse, hvad der staa i Instruksen for Skolen. Der staa: „Ifølge den kongelige Anordning angaaende Plan for Søofficersskolen skulde de ældste Kadetter gøre Tjeneste som Kvarterchefer saavel i Land som